

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001 Julkaistu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2001 N:o 1205—1213

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1205	Laki eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnasta	3413
1206	Laki vakuutetun sairausvakuutusmaksun, työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta	3416
1207	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	3418
1208	Laki valtion vuonna 1999 kansaneläkelaitokselle suorittaman takuusuorituksen vähentämisestä annetun lain muuttamisesta	3420
1209	Laki kansaneläkelain 59 ja 59 a §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	3421
1210	Laki sairausvakuutuslain 59 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	3422
1211	Tasavallan presidentin asetus pyörillä varustettujen ajoneuvojen määräajoin toistettavien katsastusten yhdenmukaisten ehtojen hyväksymistä sekä näiden katsastusten vastavuoroista tunnustamista koskevaan sopimukseen liitetyn normin 1 voimaansaattamisesta	3423
1212	Oikeusministeriön asetus yksityishenkilön velkajärjestelyasiassa määrätyn selvittäjän palkkiosta ja kulukorvauksesta	3424
1213	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus Energiamarkkinaviraston maksullisista suoritteista ..	3426

N:o 1205

Laki

eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnasta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnan tehtävä

Eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnan tehtävänä on pyynnöstä antaa lausuntoja siitä, onko eläinlääkärin eläimelle suorittaman toimenpiteen tai muun eläimen hoitoon liittyvän toimen yhteydessä tapahtunut hoitovirhe. Lausunnossa ei kuitenkaan arvioida aiheutuneen vahingon taloudellista suuruutta.

Eläinlääkärillä tarkoitetaan eläinlääkärinammattin harjoittamisesta annetussa laissa (29/2000) tarkoitettua laillistettua eläinlääkä-

riä ja sitä, jolla on oikeus väliaikaisesti harjoittaa eläinlääkärinammattia.

2 §

Lautakunnan asettaminen ja kokoonpano

Maa- ja metsätalousministeriö kutsuu eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä vähintään kuusi muuta jäsentä ja tarvittavan määrän varajäseniä. Lautakunnan toimikausi on kolme vuotta.

Lautakunnan jäsenten ja varajäsenten tulee olla tunnetusti taitavia ja kokeneita henkilöitä,

HE 138/2001
MmVM 9/2001
EV 148/2001

jotka edustavat lautakunnan kannalta merkityksellistä tieteellistä, käytännön eläinlääkinnän tai muuta asiantuntemusta. Lautakunnan jäsenet ja muut lautakunnan tehtäviä hoitavat toimivat virkavastuulla. Maa- ja metsätalousministeriö kutsuu lautakunnan puheenjohtajaksi maaseutuelinkeinojen valituslautakunnasta annetussa laissa (1203/1992) tarkoitetun valituslautakunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajaksi kyseisen lautakunnan varapuheenjohtajan.

3 §

Asioiden käsittely lautakunnassa

Eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnalta pyydetään lausuntoa kirjallisesti. Asian voi saattaa lautakunnan käsiteltäväksi eläinlääkintävahingon kohteeksi joutuneen eläimen omistaja tai haltija taikka hoitovirheestä epäilty eläinlääkäri tai tämän työnantaja. Lausuntoa ei tarvitse antaa, jos lausuntopyyntö on ilmeisen aiheeton.

Jos lausuntoasiassa on annettu tuomioistuimen ratkaisu, ei lautakunta ratkaistuilta osin saa ottaa lausuntopyyntöä käsiteltäväkseen. Jos asia on vireillä tuomioistuimessa, saadaan lausunto antaa vain tuomioistuimelle sen pyynnöstä. Kuluttajavalituslautakunnan käsiteltävänä olevassa asiassa lausunto voidaan antaa myös kuluttajavalituslautakunnalle sen pyynnöstä.

Lautakunta voi kutsua asianosaisen kuultavaksi lautakunnan kokoukseen, jos se on asian ratkaisemiseksi tarpeen. Toiselle asianosaiselle on varattava tällöin tilaisuus olla läsnä. Asianosaiset vastaavat saapumisesta heille aiheutuvista kustannuksista. Lautakunnalla on myös oikeus kuulla asiantuntijoita, hankkia lausuntoja ja selvityksiä sekä järjestää katselmuksia.

Asioita lautakunnassa käsiteltäessä noudetaan mitä hallintomenettelylaissa (598/1982), viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), kielilaissa (148/1922) ja saamen kielen käyttämisestä viranomaisissa annetussa laissa (516/1991) säädetään.

4 §

Tiedonsaantioikeus

Eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnalla on oikeus saada eläinlääkäriltä maksutta käsiteltävänä olevan asian selvittämiseksi tarvittavia eläintä koskevia tietoja sen estämättä, mitä eläinlääkärinammatin harjoittamisesta annetussa laissa eläinlääkärin salassapitovelvollisuudesta säädetään.

5 §

Ratkaisuvalta

Eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnalle kuuluvat lausuntoasiat ratkaisee lautakunta. Eläinlääkintävahinkojen arviolautakunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään kaksi muuta käsiteltävän asian kannalta merkityksellistä asiantuntemusta edustavaa jäsentä tai varajäsentä on saapuvilla. Jos lautakunnassa ilmenee erimielisyyttä asian ratkaisemisesta, päätetään asia äänestyksellä. Lautakunnan päätökseksi tulee enemmistön kannattama ehdotus ja äänten mennessä tasan se ehdotus, jota puheenjohtaja on kannattanut.

Lautakunnan puheenjohtaja ja asiantuntijajäsen voivat kuitenkin yhdessä ratkaista asian, jos:

- 1) asia on eläinlääketieteellisesti arvioiden merkitykseltään vähäinen;
- 2) kysymys on asiasta, jossa lautakunnan käytäntö on vakiintunut; tai
- 3) on ilmeistä, ettei lausuntoa voida antaa.

Lautakunnan puheenjohtaja ratkaisee lautakuntaa koskevat henkilöstö-, talous- ja muut sisäiseen hallintoon liittyvät asiat. Lautakunnan työjärjestyksessä voidaan näiden asioiden ratkaisovaltaa siirtää myös lautakunnan varapuheenjohtajalle ja esittelijälle.

6 §

Palkkiot

Eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnan jäsenet, esittelijät ja lautakunnan kuulemat asiantuntijat saavat suorittamistaan tehtävistä palkkiota ja matkakustannusten korvausta

maa- ja metsätalousministeriön vahvistamien perusteiden mukaisesti.

7 §

Maksut

Eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnan lausunnoista peritään käsittelymaksu asian vireille panneelta. Maksu voidaan määrätä omakustannusarvoa alemmaksi. Muutoin maksuja määrättäessä noudatetaan mitä valtion maksuperustelaissa (150/1992) säädetään.

Asian käsittelemiseksi tarpeellisen lautakunnan ulkopuolisen asiantuntijalausunnon hankkimisesta lautakunnalle aiheutuneet kustannukset peritään asian vireille panneelta. Ennen lausunnon pyytämistä asianomaiselta on tällöin varmistettava, että tämä suostuu kyseisten kustannusten maksamiseen.

8 §

Henkilöstö

Eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnalla on sivutoimisia esittelijöitä, jotka ottaa lautakunnan puheenjohtaja. Esittelijöinä voidaan käyttää myös maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan esittelijöitä ja päätoimista sihteeriä.

9 §

Tukipalvelut

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunta

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

huolehtii eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnan lähettämö-, arkistointi-, kirjaamo- ja tilinpitotehtävien sekä muista lautakunnan sisäiseen hallintoon liittyvien tehtävien suorittamisesta, huomioon ottaen myös, mitä maaseutuelinkeinojen valituslautakunnasta annetun lain 5 a §:n 2 momentin nojalla säädetään.

10 §

Työjärjestys

Tarkemmat määräykset eläinlääkintävahinkojen arviolautakunnan sisäisestä työnjaosta, asioiden käsittelemisestä sekä toiminnan muusta järjestämisestä annetaan työjärjestyksessä, jonka lautakunta vahvistaa.

11 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivänä tammiukuuta 2002 tai myöhemmin tapahtuneisiin eläinlääkintävahinkoihin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 1206

L a k i**vakuutetun sairausvakuutusmaksun, työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain soveltamisala

Tässä laissa säädetään sairausvakuutuslain (364/1963) 32 §:ssä tarkoitetun vakuutetun sairausvakuutusmaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun sekä kansaneläkelain (347/1956) 3 §:ssä tarkoitetun työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta.

2 §

Vakuutetun sairausvakuutusmaksu

Vakuutetun sairausvakuutusmaksun suuruus on 1,50 prosenttia sairausvakuutuslain 33 §:ssä tarkoitetusta tulosta.

3 §

Eläkkeensaajan sairausvakuutusmaksu

Jos vakuutettu saa eläketuloa, häneltä peritään sen lisäksi, mitä maksusta 2 §:ssä säädetään, sairausvakuutusmaksua 0,40 prosenttia sairausvakuutuslain 33 §:ssä tarkoitetusta tulosta. Tämä sairausvakuutusmaksun

korotus on kuitenkin enintään 0,40 prosenttia veronalaisesta eläketulosta.

4 §

Työnantajan sairausvakuutusmaksu

Työnantajan sairausvakuutusmaksu suoritetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/1963) 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun palkan ja työtulon perusteella. Maksun suuruus on:

1) yksityisellä työnantajalla sekä sellaisella valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/1987), 1,60 prosenttia;

2) kunnalla ja kuntayhtymällä sekä kunnallisella liikelaitoksella 1,60 prosenttia;

3) evankelis-luterilaisella kirkolla sekä sen seurakunnalla ja seurakuntayhtymällä 1,60 prosenttia;

4) ortodoksisella kirkkokunnalla ja sen seurakunnalla 1,60 prosenttia;

5) Ahvenanmaan maakunnalla 2,85 prosenttia; ja

6) valtiolla ja sen laitoksella 2,85 prosenttia.

5 §

Työnantajan kansaneläkemaksu

Työnantajan kansaneläkemaksu suoritetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun palkan ja työtulon perusteella. Maksun suuruus on:

1) yksityisellä työnantajalla sekä sellaisella valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia:

- a) I maksuluokassa 1,35 prosenttia;
- b) II maksuluokassa 3,55 prosenttia;
- c) III maksuluokassa 4,45 prosenttia;

2) kunnalla ja kuntayhtymällä sekä kunnallisella liikelaitoksella 2,40 prosenttia;

3) evankelis-luterilaisella kirkolla sekä sen seurakunnalla ja seurakuntayhtymällä 2,40 prosenttia;

4) ortodoksisella kirkkokunnalla ja sen seurakunnalla 2,40 prosenttia;

5) Ahvenanmaan maakunnalla 3,95 prosenttia; ja

6) valtiolla ja sen laitoksella 3,95 prosenttia.

Työnantajan maksuluokka määräytyy kalenterivuotta toiseksi edeltävältä verovuodelta toimitettua verotusta varten annetussa veroilmoituksessa ilmoitettujen kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenosta tehtyjen säännönmukaisten poistojen ja samana verovuonna maksettujen palkkojen perusteella. Jos sanotulta verovuodelta ei ole toimitettu verotusta, käytetään sitä edeltävältä verovuodelta toimitetun verotuksen tietoja. Työnantajan kansaneläkemaksun II maksuluokkaan kuuluu liiketoimintaa harjoittava yksityinen työnantaja, joka on velvollinen suorittamaan

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

valtiolle tuloveroa, sekä tuloverolain (1535/1992) 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu liiketoimintaa harjoittava elinkeinoyhtymä, jos poistojen määrä on yli 50 500 euroa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia maksetuista palkoista. Liiketoimintaa harjoittava työnantaja ja elinkeinoyhtymä kuuluu III maksuluokkaan, jos poistojen määrä on yli 50 500 euroa ja samalla yli 30 prosenttia maksetuista palkoista. Muut yksityiset työnantajat kuuluvat I maksuluokkaan.

Mitä 2 momentissa säädetään yksityisestä työnantajasta, sovelletaan vastaavasti sellaiseen valtion liikelaitokseen, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia.

6 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lain 5 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettujen työnantajien kansaneläkemaksu on kuitenkin 1 päivän tammikuuta ja 28 päivän helmikuuta 2002 välisenä aikana yksityisen työnantajan I maksuluokassa 2,00 prosenttia, II maksuluokassa 4,00 prosenttia ja III maksuluokassa 4,90 prosenttia ja kunnalla, kuntayhtymällä ja kunnallisella liikelaitoksella, evankelis-luterilaisella kirkolla sekä sen seurakunnalla ja seurakuntayhtymällä sekä ortodoksisella kirkkokunnalla ja sen seurakunnalla 3,15 prosenttia.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1207

L a k i**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 1 §:n 1 momentti ja 2 §, sellaisina kuin ne ovat 1 §:n 1 momentti laissa 1278/1999 ja 2 § laissa 1119/1996 sekä

lisätään lakiin siitä lailla 906/2001 kumotun 3 §:n tilalle uusi 3 §, seuraavasti:

1 §

Työnantaja on velvollinen suorittamaan Kansaneläkelaitokselle työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun työntekijälle suoritetun ennakonpidätyksen alaisen palkan sekä tuloverolain (1535/1992) 77 §:ssä tarkoitetun ulkomaantyötulon rahana maksettavan osan perusteella. Maksujen suuruudesta säädetään erikseen lailla.

2 §

Palkalla tarkoitetaan:

1) ennakoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua palkkaa;

2) rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja kyseisen lain 3 §:ssä tarkoitettua taiteilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvaa korvausta;

3) ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain (1551/1995) 10 §:ssä tarkoitettua palkkaa; sekä

4) Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 2 §:ssä tarkoitettua palkkaa.

Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan tuloverolaissa säädetyllä tavalla. Työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten osalta otetaan huomioon, mitä ennakoperintälain 15 §:ssä säädetään.

Ulkomaantyötulon rahana maksettavaan osaan ei lueta työnantajan maksamia työstä johtuvia kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne ovat tuloverolain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan verovapaita.

Työnantajalla tarkoitetaan ennakoperintälain 14 §:ssä tarkoitettua työnantajaa, Pohjoismaiden Investointipankkia, Pohjoismaiden projektivientirahastoa sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetussa laissa ja ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetussa laissa tarkoitettua lähdeveron perimiseen velvollista.

3 §

Luonnollinen henkilö tai kuolinpesä ei ole velvollinen suorittamaan työnantajan sosiaaliturvamaksua samalle saajalle kalenterivuonna maksetuista suorituksista, jollei niiden määrä ylitä ennakonpidätyksestä vapautettavalle tulolle valtioneuvoston asetuksella säädettyä suorituksen enimmäismäärää tai jollei suoritus liity maksajan elinkeino- tai muuhun

tulonhankkimistoimintaan. Työnantajan sosiaaliturvamaksua ei myöskään suoriteta yksittäisestä, satunnaisesti maksettavasta suorituksesta, joka ei ylitä valtioneuvoston asetuksella säädettyä suorituksen ennakonpidätyksestä vapaata enimmäismäärää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1208

L a k i

valtion vuonna 1999 kansaneläkelaitokselle suorittaman takuusuorituksen vähentämisestä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion vuonna 1999 kansaneläkelaitokselle suorittaman takuusuorituksen vähentämisestä 4 päivänä joulukuuta 1998 annetun lain (910/1998) 1 ja 2 § seuraavasti:

1 §

Sen estämättä, mitä kansaneläkelain (347/1956) 59 §:n 2 momentissa ja sairausvakuutuslain (364/1963) 59 §:n 1 momentissa säädetään, vuonna 1999 valtio suorittaa mainituissa lainkohdissa tarkoitettua takuusuoritusta kansaneläkerahastoon ja sairausvakuutusrahastoon yhteensä 84 093 963 euroa vähemmän kuin kansaneläkerahaston vieraalla pääomalla vähennetyn rahoitusomaisuuden sekä sairausvakuutusrahaston vieraalla pääomalla ja varauksilla vähennetyn rahoitusomaisuuden säädetyn vähimmäismäärän saattamiseksi tarvitaan.

Kansaneläkelaitos vastaa 1 momentissa tarkoitettun 84 093 963 euron rahoittamisesta omilla varoillaan vuoden 2003 loppuun mennessä.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2003.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveystministeri *Maija Perho*

N:o 1209

L a k i

kansaneläkelain 59 ja 59 a §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kansaneläkelain 59 ja 59 a §:n muuttamisesta 4 päivänä joulukuuta 1998 annetun lain (908/1998) voimaantulosäännöksen 2 momentti seuraavasti:

<p>— — — — — Kansaneläkerahaston rahoitusomaisuuden vähimmäismäärän saavuttamiseksi siirretään vuosina 1998—2003 tarvittaessa sairausvakuutusrahastosta sairausvakuutuslain 59 §:n 1 momentissa säädetyn rahoitusomaisuuden vä-</p>	<p>himmäismäärän ylittävistä rahoitusomaisuudesta varoja kansaneläkerahastoon. — — — — — Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.</p>
--	---

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1210

L a k i

sairausvakuutuslain 59 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sairausvakuutuslain 59 §:n muuttamisesta 4 päivänä joulukuuta 1998 annetun lain (909/1998) voimaantulosäännöksen 2 momentti seuraavasti:

— — — — —
Sairausvakuutusrahaston rahoitusomaisuuden vähimmäismäärän saavuttamiseksi siirretään vuosina 1998—2003 tarvittaessa kansaneläkerahastosta kansaneläkelain 59 §:n 2 momentissa säädetyn rahoitusomaisuuden vä-

himmäismäärän ylittävästä rahoitusomaisuudesta varoja sairausvakuutusrahastoon.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1211

Tasavallan presidentin asetus**pyörillä varustettujen ajoneuvojen määrääjain toistettavien katsastusten yhdenmukaisten ehtojen hyväksymistä sekä näiden katsastusten vastavuoroista tunnustamista koskevaan sopimukseen liitetyn normin 1 voimaansattamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Pyörillä varustettujen ajoneuvojen määrääjain toistettavien katsastusten yhdenmukaisten ehtojen hyväksymistä sekä näiden katsastusten vastavuoroista tunnustamista koskevaan sopimukseen (SopS 35/2001) liitetty Genevessä 8 päivänä maaliskuuta 2001 vahvistettu normi 1, jonka vahvistamisesta Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri on ilmoittanut sopimuspuolille 4 päivänä kesäkuuta 2001 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 16 päivänä marraskuuta 2001, on

Suomen osalta kansainvälisesti voimassa 4 päivästä joulukuuta 2001 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Normin 1 määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 17 päivänä joulukuuta 2001.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Liikenne- ja viestintäministeri *Olli-Pekka Heinonen*

(Normi 1 on nähtävänä ja saatavissa Ajoneuvohallintokeskuksesta, joka myös antaa siitä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 1212

Oikeusministeriön asetus**yksityishenkilön velkajärjestelyasiassa määrätyn selvittäjän palkkiosta ja kulukorvauksesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 2001

Oikeusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään yksityishenkilön velkajärjestelystä 25 päivänä tammikuuta 1993 annetun lain (57/1993) 70 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 714/2000:

1 §

Yksityishenkilön velkajärjestelyasiassa määrättyllä selvittäjällä on oikeus palkkioon suorittamastaan tehtävästä siten kuin yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain (57/1993) 70 §:ssä ja tässä asetuksessa säädetään. Siltä osin kuin velallinen on suoritusvelvollinen palkkiosta, selvittäjällä on oikeus vaatia velalliselta ennakkoa.

Palkkiot selvittäjän tehtävästä ovat:

- 1) 380 euroa, kun velkojia on vähemmän kuin viisi;
- 2) 480 euroa, kun velkojia on viisi tai enemmän, mutta vähemmän kuin viisitoista;
- 3) 670 euroa, kun velkojia on viisitoista tai enemmän tai kun velallisen omistusasunto ehdotetaan maksuohjelmassa säilytettäväksi tai kun asia muusta syystä on erityisen vaikea;
- 4) 280—380 euroa asian vaikeudesta riippuen, kun selvittäjä määrätään takaus- tai vakuusvastuun järjestelyssä.

Jos aviopuolisot tai avioliitonomaisissa olosuhteissa elävät hakevat velkajärjestelyä ja heille määrätään sama selvittäjä, selvittäjän palkkiota alennetaan 25 prosenttia molempien osalta.

2 §

Jos asia on erityisen vaikea tai työmäärältään erityisen laaja, selvitystehtävästä 1 §:n mukaan määrättävää palkkiota voidaan tuomioistuimen harkinnan mukaan korottaa. Palkkiota voidaan korottaa enintään 50 prosentilla tai erityisen painavasta syystä enemmän. Palkkion korottaminen on erikseen perusteltava.

3 §

Palkkio selvitystehtävästä määrätään enin-

tään 50 prosentin suuruisena 1 §:n mukaisista määristä, jos asia on työmäärältään poikkeuksellisen vähäinen esimerkiksi sen vuoksi, että ehdotusta maksuohjelmaksi ei laadita tai velallisella ei ole maksuvaraa, tai sen vuoksi, että hakemukseen on liitetty maksuohjelma, joka lähes sellaisenaan voidaan vahvistaa.

Palkkio selvitystehtävästä määrätään enintään 50 prosentin suuruisena 1 §:n mukaisista määristä myös, jos selvittäjä ei ole asianajaja tai muuten selvittäjän tointa ammattimaisesti harjoittava henkilö.

Palkkion alentaminen on erikseen perusteltava.

4 §

Kun selvittäjä määrätään ennen velkajärjestelyn aloittamista, hänen palkkionsa tältä osin on enintään 200 euroa.

Kun selvittäjä on läsnä tuomioistuimen istunnossa velkajärjestelyasiassa, hän saa istuntokäsittelystä erikseen palkkion ja kulukorvauksen siten kuin yleisen oikeusavun ja maksuttoman oikeudenkäynnin palkkioperusteista annetussa asetuksessa (359/1998) säädetään.

5 §

Jos selvittäjä huolehtii omaisuuden rahaksimuutosta, varojen tilittämisestä ja muista rahaksimuuttoon liittyvistä tehtävistä, hän saa tästä tehtävästä periä palkkiona yhden prosentin omaisuuden myynnistä saadusta rahamäärästä, kuitenkin vähintään 100 euroa.

Jos selvittäjä antaa rahaksimuuttamisen tehtäväksi toiselle, selvittäjä saa periä rahojen tilittämisestä ja muusta hänelle kuuluvista rahaksimuuttamiseen liittyvistä tehtävistä palkkiona 100 euroa, jos omaisuuden myyn-

tihintä on enintään 35 000 euroa, ja 200 euroa, jos myyntihinta ylittää 35 000 euroa.

Palkkiot sekä suoranaiset kulut omaisuuden rahaksimuuttamisesta ja tilittämisestä otetaan omaisuuden myyntihinnasta.

6 §

Selvittäjän yleiskulut sisältyvät palkkioihin. Yleiskuluiksi katsotaan muun muassa toimistohenkilökunnan palkat sosiaalikuluneen, toimiston vuokra- ja hoitokulut, tavanomaiset vakuutusmaksut mukaan lukien eläkevakuutusmaksut, kulut toimiston koneista, laitteista ja tarvikkeista sekä toimistoon ja toimintaan sidotun pääoman vaatimat kulut ja muut kiinteät kuluerät. Myös tavanomaiset posti-, puhelin-, kopiointi- ja muut vastaavat kulut ovat toimiston yleiskuluja.

Erikseen korvattavia kuluja ovat matkakulut ja muut asiaan liittyvät suoranaiset kulut, kuten tiedoksiannot velkojille. Muusta kuin postitse tavallisella kirjeellä hoidetusta tiedoksiantotavasta johtuvat lisäkulut korvataan ainoastaan silloin, kun tiedoksianto muulla tavoin on ollut tarpeellista. Tavanomaista suuremmista kopiointikuluista korvataan enintään 20 senttiä kopiolta.

7 §

Tässä asetuksessa säädettyt palkkiot eivät sisällä arvonlisäveroa. Jos selvittäjä on arvonlisäverovelvollinen, määriin lisätään arvonlisäveron määrä.

8 §

Palkkioiden ja kulukorvausten määräämiseksi korvauksen saajan on annettava kahtena kappaleena lasku, jossa on selvitettävä:

- 1) palkkioperuste 1—4 §:n mukaisesti eriteltyinä;
- 2) vaaditut kulukorvaukset;

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 2001

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

3) suoritettavan arvonlisäveron markkamäärä ja erittely arvonlisäverottomista eristä;

4) velallisen itse maksettava osuus ja valtion osuus; sekä

5) selvittäjän ja elinkeinonharjoittajan nimi, osoite ja pankkiyhteys tai, jos palkkio suoritetaan selvittäjälle henkilökohtaisesti, selvittäjän henkilötunnus, osoite, verotuskunta ja pankkiyhteys.

9 §

Tuomioistuimien määrää selvittäjälle suoritettavan korvauksen määrän. Samalla tuomioistuimien määrää, mikä osa palkkiosta ja kulukorvauksesta velallisen on suoritettava selvittäjälle ja mikä osa suoritetaan valtion varoista.

10 §

Päätöksessä tuomioistuimen on vahvistettava erikseen palkkio ja kulujen korvaukseksi suoritettava määrä sekä selvittäjälle suoritettavan arvonlisäveron määrä.

11 §

Tuomioistuin ilmoittaa valtion varoista maksettavan palkkion ja kulukorvauksen määrän oikeusministeriön Hämeenlinnan maksukeskukselle.

Jos maksun saaja on merkitty ennakkoperintärekisteriin, hänen on toimitettava maksukeskukselle voimassa oleva ennakkoperintärekisterin ote tai verokortti.

12 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Asetusta sovelletaan palkkioihin ja kulukorvauksiin, joista esitetään lasku tuomioistuimelle asetuksen voimaan tuleminen jälkeen.

Hallitussihteeri Merja Muilu

N:o 1213

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
Energiamarkkinaviraston maksullisista suoritteista

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2001

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään Energiamarkkinaviraston maksullisista suoritteista, niiden maksuperusteista sekä julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä maksuista.

2 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita, joista Energiamarkkinavirasto perii tämän asetuksen 4 ja 5 §:ssä säädetty maksut, ovat:

- 1) päätös sähkö- tai maakaasuverkkolupa-asiassa;
- 2) päätös sähköjohtojen rakentamislupa-asiassa;
- 3) päätös sähkö- tai maakaasuverkon siirtoa koskevassa asiassa;
- 4) päätös sähkö- tai maakaasu liiketoimintojen eriyttämistä koskevassa asiassa;
- 5) päätös poikkeusluvasta maakaasun siirtopalvelun tarjoamisessa;

- 6) sähköverkonhaltijoiden valvonta; sekä
- 7) maakaasuverkonhaltijoiden valvonta.

3 §

Maksulliset liiketaloudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja muita suoritteita, jotka Energiamarkkinavirasto hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat seuraavat tilaukseen tai muuhun toimeksiantoon perustuvat palvelut ja muut suoritteet:

- 1) selvitykset, tutkimukset ja julkaisut;
- 2) Energiamarkkinaviraston henkilöstön käyttö ulkopuolisissa koulutus-, suunnittelu- ja muissa asiantuntijatehtävissä lukuun ottamatta tehtäviä, jotka välittömästi tukevat Energiamarkkinaviraston valvontatehtäviä tai maksutonta toimintaa;
- 3) tilojen ja laitteiden käyttö sekä virasto- ja toimistopalvelut ulkopuolisille;
- 4) menetelmien, tietojärjestelmien, ohjelmien ja vastaavien suoritteiden sekä tietojärjestelmissä olevien tietoaineistojen käyttöoikeuksien ja tietoaineistojen tekninen luovuttaminen tilauksesta ulkopuolisille; sekä
- 5) valokopiot ja muut jäljennökset.

4 §

Hakemusmaksut

Energiamarkkinaviraston hakemukseen antamista päätöksistä peritään hakijalta maksuja seuraavasti:

- 1) sähkö- ja maakaasuverkkolupa-asiat:
 - a) päätös sähköverkkolupahakemukseen 1 500 euroa;
 - b) päätös maakaasuverkkolupahakemukseen 850 euroa;
 - c) päätös järjestelmävastaavan sähköverkkolupahakemukseen 5 000 euroa;
 - d) päätös järjestelmävastaavan maakaasuverkkolupahakemukseen 3 400 euroa;
 - e) päätös sähköverkkotoiminnan luvanvaraisuudesta vapauttamista koskevassa asiassa 750 euroa;
 - f) päätös maakaasuverkkotoiminnan luvanvaraisuudesta vapauttamista koskevassa asiassa 600 euroa;
- 2) sähköjohtojen rakentamislupa-asioissa päätös nimellisjännitteeltään vähintään 110 kilovoltin sähköjohdon rakentamislupahakemukseen 2 100 euroa;
- 3) sähkö- ja maakaasuverkon siirtoa koskevat asiat:
 - a) päätös sähköverkon siirtoa koskevaan hakemukseen 2 400 euroa;
 - b) päätös maakaasuverkon siirtoa koskevaan hakemukseen 1 500 euroa;
- 4) sähkö- ja maakaasuliiketoimintojen eriyttämistä koskevat asiat:
 - a) päätös sähkö- tai maakaasuliiketoimintojen eriyttämistä koskevaan poikkeuslupahakemukseen 750 euroa;
 - b) päätös lisämääräajan myöntämisestä maakaasuliiketoimintojen eriyttämiseen 750 euroa; sekä
- 5) päätös poikkeusluvasta maakaasun siirtopalvelun tarjoamisessa 750 euroa.

5 §

Sähköverkonhaltijoiden valvontamaksut

Energiamarkkinaviraston suorittamasta sähköverkonhaltijoiden valvonnasta peritään verkonhaltijoilta vuotuista valvontamaksua.

Jakeluverkonhaltijoilta perittävä valvontamaksu on 0,5 promillea verkkotoiminnan

edellisen päättyneen tilikauden myyntituotoista, kuitenkin vähintään 4 050 euroa.

Alueverkonhaltijoilta perittävä valvontamaksu on 0,15 promillea verkkotoiminnan edellisen päättyneen tilikauden myyntituotoista, kuitenkin vähintään 4 050 euroa.

Järjestelmävastuuseen määrätyn kantaverkonhaltijan valvontamaksu on 85 000 euroa.

6 §

Sähköverkonhaltijoiden valvontamaksujen määrittäminen

Valvontamaksu peritään 5 §:n 2 momentin mukaisesti, jos verkonhaltijalla on hallinnassaan sähkömarkkinalain (386/1995) 3 §:n 2 kohdassa tarkoitettua jakeluverkkoa, sekä 5 §:n 3 momentin mukaisesti, jos verkonhaltijalla on hallinnassaan ainoastaan nimellisjännitteeltään vähintään 110 kilovoltin sähköverkkoa.

Verkkotoiminnan myyntituotoilla tarkoitetaan myynninvähennyserillä, kuten arvonalisävero ja luottotappiot, vähennetyn verkkotoiminnan liikevaihdon ja verkkoliiketoiminnan muiden tuottojen summaa.

Jos valvontamaksun määräytymisen perusteena oleva tilikausi poikkeaa kalenterivuodesta, muunnetaan verkkoliiketoiminnan myyntituotot valvontamaksua määrittäessä yhtä vuotta vastaaviksi kertomalla ne luvulla 12 jaettuna tilikauden pituus kuukausina.

7 §

Maakaasuverkonhaltijoiden valvontamaksut

Energiamarkkinaviraston suorittamasta maakaasuverkonhaltijoiden valvonnasta peritään verkonhaltijoilta vuotuista valvontamaksua.

Maakaasuverkonhaltijoilta perittävä valvontamaksu on 34 euroa verkonhaltijan edellisenä vuonna verkossaan siirtämää miljoonaa maakaasukuutiometriä kohti, kuitenkin vähintään 2 200 euroa.

Järjestelmävastuuseen määrätyn maakaasuverkonhaltijan valvontamaksu on 42 000 euroa.

N:o 1213

8 §

tammikuuta 2002 ja se on voimassa vuoden
2002 loppuun.

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2001

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Mauri Valtonen